

प्रभावत्वात् ॥ “इह हि संप्रति दिगन्तमाच्छादयता
तिमिरपटलेन । घटितमिवाङ्गनपुञ्जैः पूरितमिव मृगमद-
क्षोदैः । ततमिव तमालतरुभिर्वृत्तमिव नीलांशुकैर्भुवनम्, ॥
अत्राङ्गनेन घटितत्वादेरुच्छेद्यणीयस्य विषयो व्याप्तत्वं
नोपात्तं यथा वा ॥ “लिप्यतीव तमोऽङ्गानि वर्षतोवाङ्गनं
नमः” ॥ अत्र तमसोलेपस्य व्यापनरूपो विषयोनोपात्तः
अङ्गनवर्णस्य तमःसंपातः, अनयोस्तु प्रज्ञानमिच्छन्
तमसोऽतिवृत्तत्वं चारावर्षणाधःसंयोगश्च यथासंज्ञात् ॥
केचित्तु अलेपनकर्तृभूतमपि तमोलेपनकर्तृत्वेनोत्प्रेक्षितं
व्यापनञ्च निमित्तम् एवं नभोपि वर्षणक्रियाकर्तृत्वेने-
त्वाहुः । “अलङ्कारान्तरोह्या सा वैचित्र्यमधिकं बहेत्”
तत्र सापञ्चरोत्प्रेक्षा यथा । “अशुक्लेन सुदयोक्त-
तपावकधूमकलुषाच्छाः । अप्राप्य सानमङ्गे विगलति
लावण्यवारिपूर इव” ॥ श्लेषहेतुगा यथा । सुक्तोक्-
करः सङ्कटशुक्तिमध्याद्विनिर्गतः सारसलोचनायाः । जानी
महेऽस्याः कस्यनोयकम्भुधोवाधिसाङ्गणवत्त्वमाप” ॥ अत्र
शुण्वत्त्वे श्लेषः कम्भुधोवाधिसादिभेदे हेतुत्प्रेक्षाया
हेतुः । अत्र जानोमहे इत्युत्प्रेक्षावाचकम् एवम् “मन्ये शङ्के
भ्रुवं प्रायोनूनमित्येवमादयः” । क्वचिदुपमोपक्रमोत्प्रेक्षा
यथा । “प्रारेजलं नोरनिधेरपश्यत्पुरारिरानीलपलाश-
राजीः । वनावलीरुत्कलिकासहस्रप्रतिमोत्कृष्टतमैवा-
लामाः” ॥ इत्यादिभाष्येऽप्युपमावाचकत्वादुपक्रमे उपमा पर्थ-
वसाने तु जलवितीरे यैवालस्थितेः संभवानुपपत्तेः संभाव-
नोत्थानमित्युत्प्रेक्षा एवं विरहवर्णने । “केयूरायित-
मङ्गदैरित्यत्र” “विकासिनोलीतोपलभित्तुर्लक्ष्मिं मृगायताच्छाः
कुटिलः कटाक्षः” इत्यादौ च ज्ञेयम् । भ्रान्तिमदलङ्कारे
“सुग्धा दुग्धधिश्रेत्यादौ भ्रान्तानां वल्लवादीनां विषयस्य चन्द्र-
कादेर्ज्ञानं नास्ति तदुपनिबन्धनस्य कविनैव ज्ञतत्वात् ।
इह तु संभावनाकर्तृविषयस्यापि ज्ञानमिति द्वयोर्भेदः ।
सन्देहे तु समकक्षतया कोटिद्वयस्य प्रतीतिः इह तूत्कटा
संभाव्यभूतैका कोटिः । अतिशयोक्तौ विषयिणः प्रतीतस्य
पर्यवसानादवस्थता प्रतीयते इह तु प्रतीतिकालएवेति
भेदः । “रञ्जिता तु विविधास्तस्यैवा नामितं तु गगनं
स्थगितं तु । पूरिता तु विषमैः धरित्री संहता तु कङ्क-
भक्तिमिरेष” इत्यत्र तर्ज्यदो तिमिराक्रान्ततारङ्गनादि
रूपेण सन्देहप्रवृत्तिरिति सन्देहालङ्कारइति केचिदाहुः ।
तत्र एकविषये समानबलतयानेककोटिस्वरूपस्यैव सन्देह-
त्वात् इह तु तर्ज्यदिव्याप्तेः प्रतिसम्बन्धिभेदव्यापनादेर्निग-

रणेन रङ्गनादेः स्वरूपञ्च । अन्ये त्वनिर्द्धारणरूपविच्छिन्नता
अयत्वेनैककोट्यधिकोऽपि भिन्नोऽयं सन्देहप्रकारइतिवदन्ति
अ तदप्युक्तं निगोर्स्वरूपस्थान्यतादात्म्यप्रतीतिर्हि सम्भा-
वना तस्याश्चात्र स्फुटतया सङ्गात्वात् लुप्त्येन चेवशब्दवत्तस्या
द्योतनादुत्प्रेक्षैवेयं भवितुं युक्ता अलमदृष्टसन्देहप्रकार-
कल्पनया । “यदेतच्चन्द्रान्तर्जलदलवलीलां विततुते तदा
चष्टे लोकः शशकइति नो मां प्रति तथा । अहन्निन्दुं
मन्ये त्वदरिविरहाक्रान्ततरुणिकटाक्षोल्कापातप्रणयिण
कलङ्काङ्किततनुम्” इत्यत्र मन्ये शब्दप्रयोगेऽपि उक्तरूपायाः
सम्भावनाया अप्रतीतिर्वितर्कमात्रम् नासावपङ्गवोत्प्रेक्षा ।
२६ उदात्तम् “लोकातिशयसम्पत्तिवर्त्तनोदात्तस्युच्यते यद्वापि प्रस्तु-
तस्याङ्गं महतां चरितं भवेत्” सा० द० । “अधः कृतान्धो धर-
मण्डलानां यस्यां यथाङ्गोपलकुट्टिमानाम् । ज्योत्स्ना निपा-
तात् क्षरतां पयोभिः केलीवनं दृष्टिचुरीकरोति” । “नाभि
प्रभिदास्यु रूपावनेन संसूयमानः प्रथमेन धात्वा । अहं
युगान्तोचितयोगनिद्रः संहृत्य लोकान् पुरोऽधिगते” ।
३० उपमा “सास्यं वाच्यमवैधर्म्यं वाक्यैक्ये उपमा द्वयोः” सा० द० ।
रूपकादिषु सास्यस्य व्यङ्ग्यत्वं व्यतिरेके च वैधर्म्यस्याप्युक्तिः
उपमेयोपमायां वाक्यद्वयम् अनन्ये च एकस्यैव सास्यो-
क्तिरित्यस्याभेदः । “सा पूर्यां यदि सामान्यधर्मं औप-
म्यवाचि च । उपमेयं औपमानं भवेद्वाच्यम्” सा उपमा
साधारणोधर्म्यो द्वयोः सादृश्यहेतुयुग्मक्रियायामनोत्पत्त्यादि,
औपम्यवाचकमिवादि, उपमेयं सुखादि, उपमानं चन्द्रादि ।
“इयं पुनः । औती यथेववाशब्दा इवार्थो वा वर्तयेदि ।
आर्थो ह्यस्यमानाद्यास्तुल्यार्थो यत्र वा वर्तितः” । यथेव-
वादयः शब्दा उपमानान्तरप्रयुक्ततुल्यादिपदसाधारणा अपि
श्रुतिमात्रेणोपमानोपमेयगतसादृश्यलक्षणसम्बन्धं बोधय-
न्तीति तत्सङ्गावे औती उपमा । एवं “तत्र तस्यैवेत्यनेन”
इवार्थे विहितस्य वतेरुपादाने । तुल्यादयस्तु “कमलेन
तुल्यं सुखमित्यादौ” उपमेय एव । “कमलं सुखस्य तुल्यं”-
मित्यादावुपमान एव “कमलं सुखञ्च तुल्यं” मित्यादावुभयलापि
विश्रामन्तीति तत्सङ्गावे आर्थी । एवं “तेन तुल्यामत्या-
दिना” तुल्यार्थे विहितस्य वतेरुपादाने । हे औती आर्थी-
च । उदाहरणम् “सौरभमस्योरुहवन्मुखस्य कुम्भावि वस्तनौ
पीनौ । हृदयं मदयति वदनं तव शरदिन्दुयथा बाले ॥” अत्र
क्रमेण त्रिविधा औती । “मधुरः सुधावदधरः पल्लवतुल्यो-
ऽतिप्रेलवः पाणिः । चकितमृगलोचनाभ्यां सटशी चपले
च लोचने तस्याः” ॥ “अत्र क्रमेण त्रिविधा आर्थी